

हितकारिन् हि० हितं करोति क-णिनि । शुभकारणे ।
 हितप्रणी पु० हितं प्रणयति प्र+णी कृष् । चारे शब्दर० ।
 हितावली स्त्री हितम् आवयति आ+वल-इन् डीप्
 व्यभिभेदे अमरः । [कारिणि स्त्रियां डीप् ।
 हितैषिन् हि० हितमिच्छति इष-णिनि । हितेच्छा
 हितोपदेश पु० हितस्य रक्षणधनस्य उपदेशः । हितस्य
 उपदेशे विष्णु शंखते शनीतिपत्रभेदे च ।
 हिन्ताल पु० चीन्नालो वस्त्रात् पृथो० । (हिंताल) इच्छे
 अमरः "हिन्तालो मधुरास्तस्य कफकृत् पिच्छदाहृत ।
 अमरः पण्डारी च शिशिरो वातदोषकृत्" राजनि० ।
 हिन्दोल पु० हिङ्गोल+जन् पृथो० । १ आचम्यकृष्ण-
 विहिते दोहनयन्त्रे भवतो दोहनरूपे रत्नभेदे
 २ रागभेदे च सङ्गीतदा० । ३ दोबायां स्त्री आर्षे च ।
 वामभेदे जटा० ।
 हिन्दु पु० चीनं दधति दुध+हु पृथो० । जातिभेदे ।
 "पश्चिमाम्नायनन्तास्तु प्रोक्ताः पारवर्षाभयः । अतो-
 नरप्रतापीतिभेदां संवाधनात् कवौ । पञ्च खानाः सप्त-
 कीरा नव शाहा मङ्गावहाः । हिन्दुधर्मप्रबोधोपारो जा-
 यन्ते चक्रवर्तिनः । चीनस्य दूतवत्त्वेन हिन्दुरित्युच्यते
 प्रिये ! । पूर्वोक्तान् नवशतं बहुशीतिः प्रकीर्तिताः ।
 फिदिङ्गशासका गन्तास्तेषां संवाधनात् कवौ । अधिया
 मन्त्रज्ञानाच्च सप्तमेव पराजिताः । इरेजा नवशट् पञ्च
 लयश्च जायपि भाविनः मेरुतन्त्रे २१ प्र० अप्रमाणमिदम् ।
 हिम न० हि-भक् । १ आकाशस्थे जलकणे शीतलसम्यगे
 शतहति हि० अमरः । २ छत्तीबायां रेणुकायां इभट्ट-
 वृक्षावाम् ३ नागरसुक्तायां दपुकायां ४ चाणकायां च
 स्त्री राजनि० । १० अथहावण्यपौषमावातके कृतभेदे
 ११ चन्दनद्वये पु० हेमच० १२ कपूर्रे पु० राजनि० ।
 हिमक पु० हिनेन कायति कै-क । विककृतद्वये राजनि० ।
 हिमकर पु० हिमः करः किरणो यस्य हिम करोति
 निवेवणात् क-णच् वा । १ चन्द्रे २ कपूर्रे च राजनि० ।
 हिमकिरणादयोऽप्यत्र ।
 हिमकूट पु० हिमस्य कूटं यत्न । १ शिशिरतो राजनि०
 हिमप्रचुर कूटमस्य । २ शिशिरतो हिमावयपर्वते ।
 हिमगिरि पु० हिमस्यो गिरिः हिमप्रधानो वा गिरिः ।
 हिमावयपर्वते हिमप्रधानादयोऽप्यत्र ।
 हिमज पु० हिमात् हिमावयात् जायते जन-ड । १ मैनाक-
 पर्वते । २ पार्वत्या ३ शठग्री स्त्री भेदि । हिमे हिमका

जायते जन-ड । ४ चौरिण्यां कतायां स्त्री राजनि० ।
 हिमभण्डि पु० भण्डि इन् इत० । कुम्भटो हारा० ।
 हिमतैल पु० हिमवीर्यं तैलम् । कपूर्रे जाते तैले राजनि० ।
 हिमदुग्धा स्त्री हिमवीर्यं करं दुग्धमस्याः । चौरिण्याम्
 राजनि० ।
 हिमदुर्दिन न० हिमहेतुकं दुर्दिनम् शाक० । हिमपातेन
 दुःखकरे दिने कुम्भटिकायुक्तदिने तिका० । [राजनि०
 हिमद्रुम पु० हिमप्रधाने जायमानः द्रुमः । निम्बद्वये
 हिमप्रस्थ पु० हिमः शीतलः प्रस्थो यस्य । हिमावयपर्वते
 हेमच० । [राजनि० ।
 हिमबालुक पु० हिमस्यो बाबुकेव अंगो यस्य । कपूर्रे
 हिमबालुका स्त्री हिमस्य बाबुकेव । कपूर्रे अमरः ।
 हिमवत् पु० हिमानि प्राच्येष्वन्यस्य मत्तु मयः ।
 हिमावयपर्वते हेमच० ।
 हिमवत्सुत पु० इत० । १ मैनाकपर्वते २ महायाम् इक्ष्वा-
 याश्च स्त्री । "गङ्गा हिमवतो जसे सर्वकोकैकपावनी ।
 न योगाम्निबलाद्देवी येमे पुत्री महेन्द्रीम्" देवीपु० । २ क० ।
 हिमशर्करा पु० हिमप्रधाना शर्करा शांत० । वाचनाये
 राजनि० ।
 हिमशैल पु० हिमप्रधानः शैलः । हिमावये ।
 हिमशैलजा स्त्री हिमशैलाज्जायते जन-ड । १ उमायां
 शब्दर० २ गङ्गायाम् । [(शरफ) पदार्थं च अमरः ।
 हिमसंहति स्त्री इत० । १ हिमसमूहे २ हिमेन कृतसङ्घाते
 हिमहासक पु० हिमं हसति शीतवीर्यत्वात् इष-ण्वक् ।
 हिन्तालद्वये जटा० । [राजनि० ।
 हिमांश पु० हिमा अंशवोऽस्य । १ चन्द्रे अमरः २ कपूर्रे च
 हिमांश्वभिख्य न० हिमांशोभरवामिख्या शोभा यस्य ।
 रोष्णे हेमच० । तस्य अतिशुभलात् तथात्वम् ।
 हिमागम पु० हिमकागमो यत्न । हेमन्ते अपहृ-
 यण्यपौषमावातके कृतो राजनि० ।
 हिमाद्रिजा स्त्री हिमाद्रौ हेमाद्रौ जायते जन-ड ।
 १ चौरिण्यां राजनि० । २ पार्वत्यां ३ गङ्गायाम् ।
 हिमाद्रितनया स्त्री इत० । १ दुर्गायां २ गङ्गायाम् हि-
 माद्रितुतादयोऽप्यत्र । ३ मैनाके पु० ।
 हिमानी स्त्री हिमानां संहतिः हिम+डीप् पाठक च ।
 हिमसमूहे अमरः "आगता यत जरेव हिमानी" उद्भटः ।
 हिमाराति पु० इत० । १ अथ २ शठो भेदि ३ अमरद्वये
 ४ अमरद्वये च ।